

Andakt over Joh 21,1-14 – Mandag 27. april 2020

Død og mørke har truet disiplene en tid. Nå vender livet sakte tilbake til normalen. De har møtt den oppstandne Jesus flere ganger. Nå er de ute og gjør det de kan – å fiske. På tide med matauk og inntekter igjen. De har ikke fått noe så det blir så som så med matauk og inntekter. Så står han plutselig på stranden, Jesus. Men de kjenner han ikke igjen. Og etter oppstandelsen har det vært slik – de kjenner han ikke igjen. Ikke på samme måte. Kanskje det er fordi han ser forandret ut eller at de ikke tør å tro at det er han. Men når han gjør ting for dem så kjenner de han igjen. Da er det ingen tvil. Når han deler ut maten og vil dele fellesskapet med dem så vet de at det er han.

Hva betyr påsken og oppstandelsen for deg Anne?

Kristendommen står og faller på denne ene hendelsen vi har hørt om i påsken. Og det har for meg egentlig alltid handlet om et spørsmål: Er det sant eller ikke? Stod han virkelig opp fra de døde? Paulus sier i første korinterbrev: ”Men hvis kristus ikke er stått opp, da er deres tro uten mening”. Altså, hvis oppstandelsen ikke har skjedd, da er det ingen kristendom. Og motsatt, hvis Jesus faktisk har stått opp fra de døde, da er det jo troen vår og kristendommen sann og det er ingen tvil.

Men så var det jo det da, og kjenne i hjertet at dette er sannheten, det kan være en reise. I ungdomstiden min så har jeg alltid hatt lyst å tro, men det har vært vanskelig fordi samfunnet er som det er, alle har en mening og alle vil prøve å påvirke deg. Skolen, vennene dine, familien din og ikke minst det vi blir bombardert med på tv og i sosiale medier. Jeg har aldri følt eller opplevd at jeg har blitt direkte påvirket til å tro, det er fult og helt meg selv som har åpna bibelen. Jeg har mange ganger vært skikkelig fortvilet fordi jeg ikke klarer å tro på samme måte som jeg tenkte de andre kristne rundt meg gjorde.

Men heldigvis, og ja, jeg legger trykk på heldigvis, så har jeg aldri gitt opp håpet om å en dag tro og jeg heller dykka ned i det jeg syns har vært vanskelig, fremfor å gi opp, for ja, det er mye lettere å legge bort alt pratet om Jesus og oppstandelsen hvis det ikke er noen som tvinger deg eller forventer det av deg, som da ikke var i mitt tilfelle. Men heldigvis har jeg vært åpen for å slippe Jesus inn i livet mitt.

Men det holdt liksom ikke bare med ord - at Jesus i Johannesevangeliet sier: ”jeg er veien, sannheten og livet”. For hvis ikke oppstandelsen var sann, var ikke kristendommen sann, og da kunne jeg heller ikke tro på det. Det har som dere forstår vært viktig for meg å kjenne på sannheten i hjertet.

Så i min reise i tro og tvil og med en voldsom nysgjerrighet så står jeg igjen med null tvil. Jesus levde, han ble korsfestet, han døde, han ble lagt i en grav og tre dager senere var den tom. Jesus stod opp fra de døde, og det var mange hundre vitner som var overbevist om at de hadde truffet Jesus levende igjen, ja, de var så sikre at de ble torturert og kunne dø for det. De var rett og slett dødssikker!

Og det er selvfølgelig mye mer bak det jeg har nevnt nå og det har som sagt vært en reise, men en ting er sikkert: det er definitivt fornuftig å tro på oppstandelsen.

Dermed er **det** den største kjærlighetserklæringen vi kristne har i livet. For uansett hva som skjer så er det noen alltid noen som elsker deg, for gjennom oppstandelsen beviste Jesus at alt han har gjort, er for oss.

Hva betyr påsken og oppstandelsen for deg Runar?

Oppstandelsen. Jesus dør og står opp igjen. Eg har høyrte denne forteljinga sidan eg var liten, og når ein høyrer ein historie mange gonger så blir den litt naturleg. Men som vaksen ser eg at denne historia er alt anna enn naturleg. Og det er det som gjer Jesus så spesiell. Ein ting er at han kurere sjuke og metta fleire enn han hadde kapasitet til, men å overvinne dauden som eit enkelt spel er noko heilt spesielt. Jesus lovar det umoglege og så gjer han det umoglege.

Men kvifor er dette så viktig for oss i dag? For 2000 år sidan så dør Jesus og står opp igjen, går ut av grava og finner vennene sine og seier hei og så heng han saman med dei ei stund..

Men kvifor snakkar me om det i dag?

Hadde ikkje Jesus stått opp så hadde nok ikkje denne historia vore så spesiell. Men Jesus står opp. Og når han seier at me skal samlast med han så gjer me det. Dette er det kristne fellesskapet. Når sjølv ikkje dauden kan overvinne han, da gjer me det Jesus seier.

Hva betyr det kristne fellesskapet for deg Anne?

Og til slutt vil jeg si: det største beviset: det er det kristne fellesskapet det er millioner av andre som også tror på Jesus og oppstandelsen – forskere, vitenskapsmenn, prisvinnere, og virkelig

smarte mennesker, i alle kriker og kroker over hele verden – og det er fantastisk å være en del av!

Hva betyr det kristne fellesskapet for deg Runar?

For meg er det kristne fellesskapet noko spesielt fordi eg opplev det som veldig opent. Eg var velkommen her sjølv om eg ikkje følte at eg passa inn andre stader. Eg var som ungdom ikkje interessert i fotball eller skating. Men eg kunne komme til kyrkja gjere ting eg likte her.

Eg tenker at det er viktig at folk finn eit fellesskap dei kan vere med i. Og det synes Jesus og. Han tok med dei som falt utanfor fellesskapet, dei som var sjuke eller fattige eler av andre grunnar falt utanfor, og lagde eit fellesskap der alle er velkommen. Og eg teker at me må jobbe for å lage eit fellesskap der dei som fell utanfor kan få vere med, og at alle kan føle seg inkluderte og velkommen.